

שאלות ותשובות

הרצאת המדריך מס' 24 | 28 בפברואר 1958

ברכות בשם האל. אני מביא לכם ברכות, חבריי. שוב אענה על שאלותיכם הערב, במקום להעביר הרצאה. אחדש את ההרצאות הרגילות לאחר שמרבית השאלות שלכם ייענו. זה סימן טוב מאוד אם לקבוצה הקטנה שלי יש שאלות, כי זו הוכחה לכך שהמיינד שלכם פעיל, מייצר, מחפש. זה תמיד הצעד הראשון להתפתחות רוחנית, להתעוררות פנימית. ולפיכך אנו רואים חשיבות למתן מענה לשאלותיכם ככל שניתן ולדחות את ההרצאות הרגילות. עם זאת, אציין זאת: ישנן כמה שאלות שלא אענה עליהן באופן יסודי כפי שחלק מכם עשוי לרצות, שכן אנו יכולים לראות שללקיחת זמן בעניינים אלה לא תהיה חשיבות ממשית להתפתחותכם, לפחות בזמן הנוכחי. בשאלות שיש להן משמעות אמיתית וחשיבות נקדיש יותר זמן.

אני גם רוצה להודיע לכם שאני מתכנן סדרה חדשה של הרצאות לאחר שהשאלות הנוכחיות - או כמה חדשות שעשויות לעלות - יטופלו. סדרה זו תייצג קורס התפתחות. כי חברים רבים כאן רוצים בכנות להתקדם מבחינה רוחנית ובכל זאת לא ממש יודעים איך להתחיל או מה לעשות, כל אותם חברים שלא מגיעים לסשנים פרטיים. חשוב שיהיה להם מושג מובהק איך לעשות את זה בפועל. ולכן נעבוד יחד בכיוון הזה.

לפיכך, הסדרה הבאה תעסוק בהתפתחות שיטתית של הרוח והנשמה. זה יעזור לכם לפתור את הבעיות הפסיכולוגיות שלכם, כמו שניתן לעשות גם ללא מורה אישי. אני אראה לכם בדיוק איך לעשות את זה. בין לבין, ייתכן ואתן הרצאה בודדת בנושא מסוים, כפי שעשיתי בעבר. זה עשוי להיראות לכם, בהתחלה, כאילו אין לזה שום קשר לקורס ההתפתחות הזה, אבל בסופו של דבר תגלו שיש לזה קשר קרוב.

לפני שאפנה לשאלותיכם, ברצוני לומר שאני מזהה בחדר הזה לב עצוב. הו, יש כאן כמה אנשים עם בעיות. יש כאן עצב, עצב מאוד ספציפי. כל סוג של עצב או צער יכול להתקיים רק בגלל שאתם בני האדם בורים לגבי שלמות הבריאה, לגבי שלמות החוק האלוהי. וכל מה שיקרה חייב להיות לטובה. זה חייב לצאת כפתרון משמח בטווח הארוך. כי כך נעשה החוק האלוהי. אז בכל מקום שיש עצב או צער - או חוסר הרמוניה לצורך העניין - זה יכול להתקיים רק בגלל הבורות שלכם. וככל שאתם מגיעים לכאן, אתם לומדים יותר ובעיקר אתם הופכים לאנשים טובים יותר.

ככל שתפתחו יותר מבחינה רוחנית, כך יתרומם המסך ותבינו שלעולם אין סיבה לעצב. אין דבר שאי פעם יכול לנתק אתכם מאלוהים ומכל אלה שאתם אוהבים, לא משנה מה יקרה עכשיו. אמת אמיתית, אמת מוחלטת, יכולה רק לתת סיבה לשמחה. אני יודע שקשה לכם להבין את זה. ואם אתם יכולים להבין את זה בכלל, זה רק באינטלקט שלכם, שם אולי אתם יכולים לתפוס את האמת הזו. אבל תצטרכו להכיר את האמת הזו בתוך הישות הפנימית שלכם, כדי שתרגישו אותה עד הסוף ללא כל שאלה במיינד, ללא כל ספק. ואם עדיין לא השגתם את המטרה הזו, אתם יודעים מה נשאר לכם לעשות. אם עצב, או אכזבה, או כל חוסר הבנה מגיעים אליכם, הסיבה היא שכדאי לכם להשתמש באירועים האלה כדי להגיע קצת יותר למעלה בסולם.

ועכשיו, חבריי, אני מוכן לשאלותיכם.

שאלה: האם זה בסדר אם נשאל קודם כל את השאלות על "פיסטיס סופיה" PISTIS Sophia [טקסט חשוב, כנראה מהמאה השנייה, שנשמר בכתב יד קופטי, המציג תורות גנוסטייות-מורכבות בפורמט של 'בשורה', כפי שפנה ישוע המשיח לתלמידיו לאחר תחיית המתים].

תשובה: כן, הייתי מציע שתשאלו קודם כל את השאלות על ה"פיסטיס סופיה" ולאחר מכן תתמודדו עם השאלות הכלליות האחרות שיש לכם, עד כמה שזה אפשרי הערב.

שאלה: האם התכנית או השלד של ה"פיסטיס סופיה" על הספירות היא מושג עובדתי או גנוסטי - חלוקת העולמות השונים - מהבלתי ניתן לתיאור אל החושך החיצוני? אם לא, אין טעם להיכנס לזה יותר מדי בדיון.

תשובה: הרשו לי לנסח זאת כך: באופן גס, זה נכון עם חריגות קלות, עם טעויות והשמטות קלות. כלומר, יש בזה קצת יותר וחלקו קצת שונה, אבל בסך הכל זה די נכון. אבל השמות, כמובן, אינם בהכרח אלה שאנו משתמשים בהם. כי לנו, בעולם הרוחות, יש שפה של תמונות כידוע. אנחנו לא מקדישים יותר מדי תשומת לב לשמות בפועל, אבל בעצם, במשמעות, זה פחות או יותר נכון. עם זאת, אני רוצה לומר שכרגע זה לא חשוב שנכנס לזה יותר מדי. אולי כשתסיימו, ידידי, עם ההרצאות שלכם על "פיסטיס סופיה", אז אני אתן לכם במועד זה או אחר קצת יותר מידע בנושא זה.

שאלה: מדוע ישוע נזקק להחזרה של גלימות התהילה שלו - יש שלושה - לפני שהוא יכול היה לדבר בפתיחות, פנים אל פנים, אל התלמידים?

תשובה: כולכם יודעים, ידידי, שחפצים רוחניים, בין אם נופים, בגדים או כל דבר אחר - זה תמיד נראה כל כך לא אמין לבני אדם שכל זה צריך להתקיים ברוח או בחומר עדין - הם רק ביטוי למצב הנפשי או של מצב העניינים. חפצים כאלה אינם כפי שאתם עשויים לחשוב, רק סמלים המבטאים משמעות עבורכם, בני האדם, אלא בדיוק ההפך. החפצים שלכם, כל מה שיש לכם כאן על כדור הארץ הזה, אינם אלא סמלים של מה שקיים בעולם הרוח. במילים אחרות, זה הפוך. כעת, בשל סדרת ההרצאות שנתתי על הנפילה ועל הישועה, תבינו שישועה, כשהוא הגיע לספירת כדור הארץ ואחר כך לספירות החושך, היה צריך להיות כמו בני אדם אחרים. הוא נאלץ להשאיר מאחור, כביכול, הרבה מהידע שלו. למרות זאת, הוא כה גדול שנשאר איתו הרבה יותר ידע מאשר אצל כל ישות אחרת. ובכל זאת, את הגדול ביותר, האחרון של הידע והאור שלו, הוא לא יכול היה לקחת איתו. כעת, הגלימות הללו הן הביטוי - אפשר לומר, הסמלים - של הידע שלו, התהילה שלו וההתעלות שלו, שאותם לא יכול היה לקחת עמו בזמן שהוא עסק בספירת כדור הארץ ובספירות התחתונות בקשר למשימה שלו. שכן אז, כפי שתבינו עכשיו, משימת הישועה שלו לא הייתה יכולה להתממש. רק לאחר השלמת המשימה הוא יכול היה לחזור ולחדש את מצבו הקודם של שלמות מוחלטת, או לחזור למה שהוא השאיר מאחור. ורק אז ידע מלא היה מגיע אליו שוב.

אותו עיקרון שולט כאשר ישויות גבוהות יותר של עולם האל מבקרות מדי פעם יצורים השוכנים בספירות של אור והתפתחות פחותים, במטרה לעזור להם. כאשר הן מתגלות, הן נראות בפני הישויות הללו לא כמלאכי אלוהים שהם, אלא יש להן מראה חיצוני דומה לאלו שהן מבקרות. הן, למעט חריגים נדירים - וגם יוצאי דופן אלה קיימים - לא יתגלו במלוא תפארתם, באור שלהם, ביופיי שלהם, שפירושו גם יופי של גלימות רוחניות. ברגע שיצורים גבוהים יותר יורדים לעולמות אפלים יותר, הופעתם באופן אוטומטי, על פי החוק, אלא אם כן ננקטים אמצעים מיוחדים למטרות מיוחדות - מִשְׁתַּנָּה ונטמעת במראה של הסביבה. בתהליך זה חלק מהידע נשאר מאחור, לא הכל, אבל חלק. זה צריך להיות כך, מהסיבה הפשוטה שאם הישויות הפחות-מפותחות היו רואות בעליל רוח גבוהה יותר - מלאך למשל- הן היו נוהרות אליו ללא

שאלה וללא ספק והולכות אחריו. ברור שהישויות האלה אינן מאושרות, והן מחפשות ישועה. וכפי שגם אתם בני האדם מקווים כל הזמן, גם הן חפצות בישועה באמצעים חיצוניים. הן היו אומרות: "אה, זה מלאך אלוהים. ולכן זה טוב". אבל ישועה בפועל יכולה להיות רק בהכרה עצמית וטיהור עצמי בכל עולם בו אתם חיים.

לכן, ישות צריכה ללמוד קודם כל להבחין באופן עצמאי, לחשוב ולבחור בחופשיות, מתוך ההסכמה האישית שלו או שלה. הם לא יכולים לעשות זאת אם יש השפעה של התגלות מפוארת. וזו הסיבה, למשל, גם בספירת כדור הארץ הזה אנשים בעלי התפתחות גבוהה ונמוכה חיים יחד עם כל הדרגות שביניהם, ללא סימן חיצוני המעיד על מעמדם הרוחני. אנשים צריכים ללמוד לעשות את הבחירות שלהם לגבי השפעתו של מי הם מוכנים לקבל על ידי שקלול המשמעויות של ההשפעות השונות. הבחירה צריכה לבוא בחופשיות על ידי סיווג והבדלה ראויה ועצמאית. כפי שאמרת, ישנם מקרים שבהם מלאך אלוהים יכול להתבטא בעולמכם, כמו גם בחוץ, אך אלו הן נסיבות מיוחדות שמצדיקות את האמצעים הללו. אולם ככלל, בכל פעם שישות גבוהה יותר מתגלה לישויות בעלות התפתחות נמוכה יותר, הן מראות את עצמן בצורה חיצונית כישויות אלה מהסיבות הטובות מאוד הללו. וזה היה אותו עיקרון עם ישוע לפני שהשלים את משימתו. האם זה ברור? [כן]

שאלה: האם תלמידיו של ישוע הם כוחות שאינם חייבים להתגלגל שוב והאם הם מייצגים בצורה סמלית היבטים פסיכולוגיים של טיפוסים אנושיים?

תשובה: יש כאן שתי שאלות. לשאלה הראשונה אני אומר: יש כמה בין התלמידים שלא צריכים לחזור יותר וכמה אחרים שכן, אבל הם מאוד מפותחים עכשיו ויש להם משימות גדולות למלא על האדמה הזו. אני מתחנן בפניכם במפורש, חבריי, אל תשאלו אותי מי מהתלמידים לא צריך להתגלגל עוד ומי מהם עשוי להיות בחיים כעת. יש לי סיבות טובות מאוד, סיבות מיוחדות, למה אני לא רוצה לדון בזה. וזה לא חשוב להתפתחות שלכם לדעת את זה.

בכל הנוגע להיבטים הפסיכולוגיים, ברצוני לומר זאת: כל התנ"ך, הברית הישנה כמו הברית החדשה, ניתנים לפירוש במישורים רבים. הרמה הנמוכה ביותר תהיה ההיסטורית. יש, כמובן, הרבה טעויות והשמטות רבות, מבחינה היסטורית, שיש לצפות להן. ואז יש את רמת הרוחניות והסמליות - הרמה שאפשר לקרוא לה מטאפיזית. ויש - וזה, אולי, השימושי ביותר עבור בני אדם במצב ההתפתחות הנוכחי שלכם - הרמה הפסיכולוגית. כי לכל מה שמוזכר בכתבי הקודש יש גם רמה זו, בנוסף לאחרות. רמה אחת אינה שוללת את תקפותה של השנייה. ולמרות שרבים מהאישויות בכתבי הקודש היו אנשים ממשיים - לא כולם אלא רבים מהם - הם, בו-זמנית, מייצגים היבטים פסיכולוגיים. בגלל קיומן של רמות שונות אלה בו-זמנית, כתבי הקודש הם מסמך כה מפואר, יוצא מן הכלל וייחודי. משמעות נמצאת בכל אחד מהמישורים הללו. זה "אומנותי" באופן בלתי נתפס - לבחור במילה זו - לבנות את התנ"ך בצורה כזו. לעולם אינכם יכולים לדעת באיזו עוצמה ורב תושייה עזר עולם הרוח של אלוהים באופן פעיל ליצור את הפלא הזה, כשהוא כבר צופה את הטעויות האנושיות הרבות שבהכרח חייבות לחמוק פנימה, במהלך הזמן. למרות השגיאות הללו התנ"ך הוא דבר שמעולם לא הועתק, אבל יש מעט מאוד אנשים, אכן, שמבינים את התנ"ך מנקודת מבט זו. רבים תופסים רמה אחת, אולי כמה קולטים אפילו שתי רמות, אבל אין כמעט אדם שיכול לתפוס את כל הרמות הכלולות בתנ"ך.

שאלה: השמות - אני חושב שענית על זה כבר עכשיו - של ה"פיסטיס סופיה", האם יש להם חשיבות לדיון? Barbelo I.A.O., Sabaoth, [אחד מהם הוא כינוי לאלוהים בתפקידו כמגן הצבא הישראלי, המתורגם כ"אדון הצבאות". השני הוא כינוי של ישות

נשית המופיעה בטקסטים גנוסטיים כנביעה הראשונה של הישות העליונה וכגורמת להופעת ישו השמימי. השלישי הוא אחד מהמושלים המופיעים אצל יוחנן.]
תשובה: לא, לא כרגע. אולי במועד מאוחר יותר.

שאלה: בהרצאה האחרונה הסברת שהקיום הפיזי על ספירת כדור הארץ עבור הרוחות הנופלות לא נבחר בצורה שרירותית אלא הוא, למעשה, תוצאה של מידת הדחיסות שהייתה להם עד אז. האם היה הליך הפוך של זה כאשר התרחשה הנפילה? או שזה היה פתאומי?

תשובה: לא, זה לא היה פתאומי. זה לא יכול להיות פתאומי. אפילו הזכרתי שהנפילה היתה גם תהליך מאוד הדרגתי. אבל ספירת כדור הארץ לא נוצרה בתהליך הנפילה. קיומו [של כדור הארץ] הוא תוצאה של התפתחות מחדש. השלבים השונים של הנפילה באו לידי ביטוי בצורות אחרות. בהסבר חלק מזה, אדאג לשאלה נוספת שעל סדר היום. חלקכם תהו האם רוח, לפני שהיא מוכנה להתגלמות, צריכה לעבור את השלבים השונים הללו.

הנה העובדות, כמו גם שאני יכול להעביר לכם אותן, לפחות בצורה דחוסה: ציינתי שבנפילה, ריבוי נוצר מתוך אחדות. במילים אחרות, התרחש פיצול. זה לא רק שהישות האחת, ההוויה הכפולה, התפצלה לחצי, אלא ככל שהנפילה נמשכה, הפיצול הלך והתרבה. וכמה מהנשמות החלקיות הללו הפכו, כביטוי, למינרלים, לצמחים ולבעלי חיים. לפני שספירת כדור הארץ נוצרה, ביטויים אלו היו קיימים בעולמות אחרים או בצורות אחרות, וכאשר עולם החומר בא לידי קיום, חלקי הנשמות הללו התגלגלו לצורות שונות אלה.

במילים אחרות, חיי מינרלים, צמחים ובעלי חיים על פני כדור הארץ הם, במידה מסוימת לפחות, ביטויים של התגשמות בעקומה כלפי מטה, עד שהם מגיעים לשלב שבו הם מוכנים להתגלמות אנושית, עם תקופות ארוכות או קצרות יותר ביניהן - זה משתנה עם הפרטים - של קיום בעולמות נמוכים יותר מאשר בספירת כדור הארץ. ככל שהעקומה עולה למעלה, כך נשמות החלקיקים הללו מתאחדות שוב. למשל, הפיצול חזק יותר בממלכת המינרלים מאשר בממלכת הצמחים, והפיצול האחרון הוא פיצול נוסף מממלכת החי. הנשמה החלקית לא תמיד חייבת לעבור את אותן צורות קיום בעקומה כלפי מטה כמו בעקומה כלפי מעלה, אבל לפעמים היא חייבת לעבור את אותם סוגי גלגולים. זה משתנה ומתרחש בצורה מושלמת ובפירוט רב על פי חוק.

כעת אתם עשויים לתהות על כך ככל שיש לכם חיים יפים של מינרלים, צמחים ובעלי חיים, ומדוע צורות הקיום הללו צריכות במקרים רבים להיות עדיין בעקומה כלפי מטה ובכך להיות רחוקים יותר בהתפתחות, מאשר כמה נשמות שנמצאות ללא ספק במצב פחות הרמוני. לכך, תשובתי היא: לא כל היצורים אשמים באותה מידה בנפילה. וחץ מזה, מעולם לא הייתה זו כל האישיות של הישויות המאוחדות שהייתה אחראית לנפילה, אלא מגמות אישיות מסוימות אשר מתאימות לסטייה מהחוק האלוהי. אף על פי כן, כל הישות נפלה.

כעת, הביטויים היפים וההרמוניים בטבע - בין אם בעקומה כלפי מטה או כלפי מעלה - הם ביטויים של חלקי הרוח שלא היו, או היו רק במידה פחותה, מעורבים בסטייה מהחוק האלוהי. כולכם יודעים שחיות מסוימות, למשל, היו ועדיין נכחדות וצורות אחרות של בעלי חיים נוצרים. אותו הדבר חל על חיי צמחים ומינרלים. זה נובע מהעובדה שביטוי ההתגלמות מושפע גם מיצורים אחרים שכפי שאתם יודעים ומסוגלים ליצור עולמות וסוגים של כוח חיים גלוי. ככל שהרצונות והמטרות שלכם מטוהרים יותר, כך אתם תורמים אוטומטית בו-זמנית לבריאה, וכך תוכלו לשנות אותה לטובה, גם בכל הנוגע לנשמות החלקיות בעקומה למטה. אתם יכולים בכלל להבין מה אני אומר? [כן]

שאלה: זה נורא קשה להבין, אבל איכשהו אני מבין שהם צריכים לאסוף את עצמם מאוחר יותר כדי להתגלם כבני אדם?

תשובה: כן. הנוזלים של מספר החלקיקים יתחברו כאשר יגיעו לצורת קיום גבוהה יותר, בדיוק כמו כאשר הישויות הכפולות לאחר שהגיעו למצב של שלמות זה, יזרמו יחד ויהפכו לאחד. זה אותו תהליך באופן עקרוני.

שאלה: כן. והשאלה שלי הייתה: הרוחות בחושך, האם הן צריכות לעבור את כל השלבים האלה ואז...

תשובה: הן לא צריכות לעבור את כל השלבים האלה שוב, אלא רק חלק מהם. שוב, זה לפי מאפיינים אישיים ושיקולים אינדיבידואליים. לא יכולתי להיכנס לכל הפרטים של מה נחשב, איך זה עובד וכו'. לעולם לא תוכלו להבין את זה.

שאלה: בין גלגולים, האם הדחיסות שם מעידה על ההתפתחות? האם אדם יכול להפוך פתאום כל כך גבוה או כל כך נמוך עד שאי אפשר לראות אותו?

תשובה: בנסיבות רגילות, אלא אם כן ננקטים אמצעים מיוחדים, כפי שאמרתי, אתה יכול לראות רק את אלה מהסוג שלך - גם ברוח, אלא אם כן אתה מגיע לשלב מסוים של התפתחות. אז אתה יכול לראות את אלה שהם בעלי התפתחות פחותה. [האם זה אומר שיש מקבילה לדחיסות הרוח, לדחיסות המתגלמת?] בוודאי. כפי שהסברתי בפעם הקודמת, החומר הפיזי שלך עם סוג זה של דחיסות הוא סוג אחד. והחומר הרוחני, לפי הספירות השונות, הוא מסוג אחר. הכל זה חומר בדרגות שונות של דחיסות. רק עבור התפיסה האנושית שלך אתה חושב שזה פיזי ואז אתה מדמיין רק קטגוריה אחת אחרת - הרוחנית. אבל זה שגוי. יש כל מיני דרגות שונות. האם זה עונה על שאלתך? [כן. תודה]

שאלה: כיצד ניתן להחיות כוח רדום של ריכוז?

תשובה: זה מאוד אינדיבידואלי, אבל במקרה שלך אני רוצה לתת לך עצה מיוחדת ואצטרך קצת זמן - רק רגע. זה מה שיש לי לומר: יש בך גם כוח גדול וגם כוח קצת מתוח. כל עוד לא תפיג את המתח, יהיה לך קשה לעורר את הכוח. כדי לעשות זאת, תצטרך בעצמך לנקוט באמצעים מסוימים. וכשאתה עושה את זה, אתה בעצם תתחיל להרגיש את המתח הזה וכשתרגיש את זה אז אתה תהיה צעד קרוב יותר לשחרור הגוש הזה שיש לך בנשמה שלך.

כל עוד אינך יכול להרגיש את זה בבירור, אתה לא תוכל להסיר את זה, כי אתה לא יכול להתמודד עם משהו שאתה לא מודע אליו. אולי אתה מודע עכשיו לקיומו לפי הסימפטומים שלו, אבל אתה עדיין לא מבין ממה הוא מורכב. וזו הסיבה שאתה צריך לברר. מאמצי הריכוז שלך בעבר הלכו לכיוון לא נכון, ידידי. תצטרך לשנות את כיוון החיפוש שלך, כלומר, אתה צריך לחקור אל תוך הנשמה שלך, להכיר את עצמך באופן מלא. תשכח מחוסר היכולת שלך להתרכז באופן כללי לעת עתה ותתחיל לחפש את הנשמה שלך, את הרגשות והמניעים הפנימיים ביותר שלך. רק כך תוכל להמיס את הגוש שבתוכך. רק כך תתחיל להרגיש את קריש הדם המופיע כמעט פיזית בתוכך. וכשאתה מוצא אותו, אל תדחוף אותו אחורה, מתוך מחשבה שכך אתה יכול להסיר אותו. להיפך, קבל את זה כמו חבר שאבד מזמן ומשוך אותו החוצה אל התודעה.

אתה יכול לשאול: איך אני מתמודד עם זה? את זה לא יכולתי להראות לך אפילו בהרצאה שלמה, אבל אתה תמצא את התשובה, ידידי, על ידי ביצוע ההנחיות שלי בסדרת ההרצאות שאתחיל בקרוב. ציינתי קודם שאתחיל את הקורס הזה שבאמצעותו

כל החברים שלי שאינם מגיעים לסשנים פרטיים יוכלו להתקדם שלב אחר שלב בכיוון הנכון של התפתחות עצמית פנימית, של הפיכת רגשות, פחדים או בעיות חבויים למודעים ולהתמודד איתם כמו שצריך. השאלה שלך נוגעת כעת רק בסימפטום של חסם פסיכולוגי מלא, ואי אפשר לפתור זאת על ידי תשובה אחת או עצה פשוטה שאוכל לתת לך עכשיו. את זה אתה חייב להבין.

הדבר היחיד שאני יכול להגיד לך עכשיו הוא שחיפשת בכיוון הלא נכון. אתה צריך לחפש הרבה יותר קרוב, בתוך עצמך. אתה צריך להתחיל בדרך של הכרה עצמית בצורה הרבה יותר עמוקה. זוהי דרך חיים חדשה ותוכל להתחיל באמת כשנתחיל את הקורס. זה אומר הרבה אפילו לאותם חברים שבאים באופן פרטי לעבוד איתי. זה לא יהיה בזבוז זמן עבורם, אלא יהווה עזרה נוספת, למרות שחלק ממה שאני אגיד לא יהיה ממש חדש עבורם. אז תלמד, ידידי, איך בדיוק למוסס את קריש הדם או המחסום הזה, צעד אחר צעד. אתה לא יכול לעשות את זה לפי מידה אחת, לפי נוסחה מסויימת, אבל זו דרך חיים חדשה, כפי שתראה. הבסיס הרוחני שלך טוב וזה עוזר. אבל זה משהו פסיכולוגי שעומד בדרכך. אני מתכוון להתרכז בזה בקורס שנתחיל. כל עוד החסימות הפסיכולוגיות לא מתמוססות, ההתפתחות הרוחנית לא יכולה להימשך; או, אם היא נמשכת בדרך כלשהי, זו לא דרך יסודית או יעילה. אז תמיד יש אי התאמה שאתה צריך 'לגהץ' במקום או במאחר. אם לא תעשה זאת, זה יביא, לבסוף, לתוצאה הפוכה מהרצוי. חייבת להיות הרמוניה בין הרמה הרוחנית לרמה הרגשית. לעת עתה, חשוב לך להבין שאתה לא יכול להמיס חסם פסיכולוגי כזה בשום דרך אחרת מזו שאדריך אותך בקבוצה הזו; שעד כה חיפשת בכיוון הלא נכון וצריך לשנות את הכוונה, בכך שתשאל את עצמך על עצמך ותתן לעצמך תשובות כנות ביותר. תעשה מדיטציה על זה. גלה מה הפחדים שלך, מה אתה באמת רוצה, מי אתה באמת.

זה יגרום לך להתחיל בדרך הזו. אם תצליח לגלות משהו על עצמך בינתיים, אם תוכל לענות על כמה שאלות שלא ענית עליהן עד כה, ובכך להתחיל לצבור ידע עצמי גדול יותר, ייתכן ותרגיש מדי פעם את החסימה הזו בצורה מאוד ברורה ומה המשמעות האמיתית שלה. החסימה הזו אינה מורכבת רק מדבר אחד, אלא ממספר נטיות, פחדים והתנגדויות תת-מודעים הנמצאים באינטראקציה. אלו מנצלים את הכוח הפנימי שלך ובין היתר מונעים ממך את היכולת להתרכז ככל שתרצה.

אתה לא מרוצה מהתשובה שלי, אני יודע, ידידי. זה לא מה שהיית רוצה לשמוע. היית רוצה לקבל מתכון אחד מוכן, שאמור להפיג את הקושי שלך בטאטוא אחד. אבל, למרבה הצער, זה אף פעם לא יכול להיעשות כך. רק באמצעות הדרך הארוכה של ידיעה עצמית והכרה עצמית, התשובות יהפכו בהדרגה למכלול, התשובות שאתם בעצמכם צריכים למצוא. כל השאר הוא לא אמת ולכן אני לא יכול להגיד את זה. אבל המקום שבו בני אדם כן זקוקים לעזרה זה לדעת איך לעשות את זה, ושתלמד בהדרגה על ידי ביצוע הקורס הזה. יש בכך אפשרות גדולה, מבחינה רוחנית, אבל זה חסום על ידי מגמות תת-מודעות פסיכולוגיות שניתן להמיס רק בדרך הנ"ל. אין נוסחה מוכנה. זו האמת, ידידי, ואני יודע שאתה לא אוהב לשמוע את זה. אני יכול לעשות לך הרבה יותר טוב בלומר לך את האמת מאשר להגיד לך משהו בהתאם לציפיות שלך. ולרשותך האמצעים לגלות שזה כך.

שאלה: ראשית, ברצוני לשאול אם אתה יכול לראות את המחשבות שלי.

תשובה: לא בזמן שאני בתוך מדיום. שכן, בעוד אני מתגלה דרך בן אדם, אותו עניין עומד בדרכי כמו החומר שעומד בדרכך בזמן שאתה בגוף. אבל כשאני מחוץ לגוף, אז אני יכול לראות מחשבות. אבל לרוב לא אתן אינדיקציה לכך. יש מקרים, שוב על פי חוק, שבהם אני יכול לתת רמזים - ורק האדם עצמו יידע על כך. אבל לרוב אני לא אעשה זאת, כי, אתה מבין, אנחנו צריכים להיות דיסקרטיים לגבי זה. אנחנו לא יכולים

להפר את הרצון החופשי שלך. אם תבחר להזכיר משהו, אז זה סיפור אחר. אבל כל עוד אתה בוחר לשמור משהו בסוד, אין לי זכות להפר את רצונך החופשי.

שאלה: תהיתי לגבי מה שקורה מחוץ לתוכנית הישועה. האם נוצרות רוחות חדשות והאם רוחות טהורות עדיין נופלות או האם רוחות מטהרות עדיין נופלות מחדש?
תשובה: רוח מטהרת מחדש לא יכולה ליפול. זה בלתי אפשרי. ואם יפלו בעתיד הרוחות שלא נפלו עד כה או אלו שייוצרו אחר כך, זאת חבריי, איני יודע. ואיש אינו יודע זאת. אבל אם כן, תוכנית הישועה נמצאת שם והם לא יצטרכו לעבור שוב שלבים מסוימים שהושגו כבר אחת ולתמיד. רוחות חדשות אינן נוצרות לעת עתה, לא עד שתוכנית הישועה הזו תמצא את המסקנה הסופית.

שאלה: מה הרוב כרגע? הרוחות הטהורות או הרוחות הנופלות?
תשובה: זה ממש לא חשוב לך לדעת.

שאלה: בספר שמות נאמר שאמרו לעם לאסוף את המן רק ליום אחד ובשבת ליומיים. אם אספו ליומיים בכל יום אחר שאינו לשבת, זה נרקב, אבל לשבת לא. מה המשמעות של זה?

תשובה: המן הוא הסמל לעוצמה רוחנית, לאמת רוחנית, לברכה אלוהית, לכל החומר שאתה צריך כדי להתקדם מבחינה רוחנית, כדי למצוא את עצמך ואת אלוהים. עם האנשים בעלי הכוונות הטובות ביותר - העובדים החרוצים ביותר בכרם האל - לעתים קרובות התזמון הוא כל כך חשוב: חלוקה נכונה, למשל, של הכוחות הפעילים והפסיביים. בקרוב אעביר הרצאה בנושא זה. שני הכוחות צריכים להיות מנוצלים בצורה הרמונית בנפש האדם, כדי שכל אחד ימלא את תפקידו כראוי. לעתים קרובות צד אחד של הטבע שלך נוטה להיות פעיל יותר על המידה בדרך הלא נכונה בעוד הצד השני שלך פסיבי מדי, שוב בדרך הלא נכונה. כאשר אתה פעיל מבחינה רוחנית, אתה נוטה לאגור את הכוח שאתה עשוי להזדקק לו למחר, או את הידע שאתה עשוי להזדקק לו למחר. לא ניתן לעשות זאת. הטקסט שציטטת אומר, במילים אחרות, שאתה צריך לחיות את הרגע או מה שאתם מכנים: העכשיו הנצחי. לכל רגע יש את הדרישות שלו, ועמידה בהן יכולה להיעשות רק על ידי חיים באופן מלא ברגע הזה. זה גם אומר: אתה לא צריך לקחת יותר ממה שאתה יכול ללעוס בזמן הנוכחי.

עם זאת, אתה צריך מעט מלאי בזמנים מסוימים לתקופות שבהן אתה לא יכול לגייס כוחות לפעילות פנימית או חיצונית. השבת, כידוע, מסמלת בין היתר את יום חוסר הפעילות, יום המנוחה. בחיים, כל אחד צריך לעבור תקופות שבהן הוא לא יכול לגייס את הכוח להיות פעיל. הם עייפים, הם צריכים לנוח. זה עשוי להיות טוב גם מבחינה רוחנית. כל מה שנקלט בתקופת הפעילות צריך להיטמע בתקופת הפסיביות. ולתקופות אלו אתה צריך מעט רזרבה, אבל בדרך כלל, אם אתה מרגיש במלוא הכוח של החיים הפעילים, פיזית, רגשית, רוחנית, בכל הרמות, לא תוכל לאגור. בני אדם עושים זאת לעתים קרובות, שוב בכל הרמות. הם כל כך חרדים, הם כל כך מלאי פחד שהם לא בוטחים באלוהים, לא סומכים על ההרמוניה של העצמי הפנימי ביותר שלהם שתתאים לתכנית החוק האלוהי, שתלך עם הזרם. הם חושבים שהם צריכים לדאוג לעתיד. בזה אני לא מתכוון שאתה צריך להיות לא זהיר. אף קיצוניות לעולם אינה נכונה. אבל חיה בהווה והפק את המיטב מכל רגע. אז המן שלך יהיה תמיד טרי וייתן לך בכל יום מחדש. ופשוט בגלל שאתה חי כך, כשתגיע התקופה הפסיבית הבאה, אתה תטפח ברוגע את מה שצמח כל כך יפה במהלך התקופה האקטיבית. אתה תחוש באופן אינסטינקטיבי שקיבלת מספיק. אבל זה יקרה רק כאשר אתה חי בהרמוניה עם

התנועה של הזרמים הפעילים והפאסיביים של חיך האישיים, רק כאשר חידדת את החושים הפנימיים שלך עד כדי כך שאתה מרגיש בבירור מה מסמלת כל תקופה: האקטיבי או הפסיבי - ימי חול או שבת. האנלוגיה חלה גם על משך התקופות: התקופות האקטיביות צריכות להיות ארוכות יותר מהפאסיביות, אם כי האחרונות תמיד צריכות להופיע שוב באופן קבוע.

שאלה: החוק הוא שאתה צריך לוותר על מה שאתה רוצה לקבל. איך אנחנו יכולים להיות בטוחים שאנחנו מוותרים באופן מלא, שרעיון הרווח לא מוסתר איפשהו כמניע תת מודע?

תשובה: העובדה שאתה יכול לשאול ולשקול שאלה כזו היא כבר הצעד הראשון כדי להבטיח לעצמך שאתה בדרך הטובה. אתה צריך להיות ער כל הזמן בגלל המניעים הנסתרים האלה. בחן את עצמך, בדוק את עצמך בכל יום בשעת התפילה, המדיטציה והסקירה היומית שלך, כשמשהו כזה מופיע. "הו, הנה האגו שלי מתפרץ שוב. אני צריך לוותר על הכמיהה לקבל הכרה מאחרים, או מה שזה לא יהיה. ואז שאל את עצמך את השאלה הזו בדיוק: "האם אני באמת מוכן לוותר על זה, או שאני עושה את זה כי אני מקווה להרוויח משהו?" במילים אחרות, בדוק אם האמת היא שאתה לא מסוגל לוותר על זה בכלל.

אם אתה באמת רוצה לדעת את האמת על עצמך, אתה תמיד יכול לגלות אותה. זה רק עניין של אם אתה באמת רוצה את האמת על עצמך או לא. אם אתה לא מוכן להתמודד עם עצמך עם האמת, ודווקא מאמין שאתה חי ומרגיש וחושב במובן זה או אחר על פי חוק, אז אתה לא תמצא את האמת. אבל אם אתה מבין את זה, זה הרבה יותר טוב. זוהי הדרך היחידה, אכן, להכיר בחוסר היכולת הנוכחית שלך לוותר על משהו. זו הדרך היחידה, למשל, לקבל את חוסר השלמות שלך מהבחינה הזו, בענווה, אך עם הרצון הכן להיות מסוגל לשנות את זה, להבין שאתה צריך את הרצון הטוב שלך כדי לעשות זאת - הכנות העצמית המתמדת שלך - ועד כמה אתה עדיין סוטה מהמסלול הנכון. הֵבֵן בו-זמנית שאינך יכול לעשות זאת ללא עזרת האל, שאת עזרתו עליך לבקש ספציפית בכל פעם שאתה מזהה את חוסר היכולת שלך מבחינה זו או אחרת.

הידיעה שאתה עדיין לא מוותר על מה שאתה רוצה להשיג למרות שחלק ממך חפץ בכך, היא התרופה הטובה ביותר. אם אתה יכול לזהות את זה שוב ושוב, ואז לבקש מאלוהים הארה, כוח והבנה גבוהה יותר, שיעזור לך עם כל חלקיק מהווייתך לטהר את המניעים שלך, אז בסופו של דבר תצליח, לאט לאט. זה יקרה לא בתנופה אחת, אלא תחילה רק במידה קטנה, מדי פעם, וככל שהזמן עובר ואתה לא מפחית את המאמצים שלך - שאסור שיהיו מתוחים - יהיה לך קל יותר ולבסוף זו תהיה התגובה הטבעית שלך.

במהלך המסלול של הנתיב, ידריכו אותך למצבים שבהם תהיה לך הזדמנות לעשות זאת, כאשר תוכל להוכיח זאת בפעולה. זה לא חייב להיות משהו גדול וחשוב. לעתים קרובות ככל שהמעשה קטן יותר, כך הוא טוב יותר עבורך. ככל שפחות אנשים מודעים לזה, כך זה משרת טוב יותר את המטרה. אף אחד לא צריך לדעת מלבד עצמך והמורה הרוחני שלך. ואם אתה באמת יכול לוותר מבלי ליידע את האחר המעורב, אז, ברגע שניסית את זה, זה יהיה הרבה יותר קל בפעם הבאה. זו הדרך בה אתה מוצא בהדרגה את החוק. שום דבר כזה לא יכול להתבצע בפתאומיות או בפעולה אחת. זה יכול לצמוח רק בניסיון מתמיד, במאמץ מתמיד. שום דבר לא יכול להתבצע בדרך אחרת, שום דבר שהוא עמיד ומוצק באמת, ובעיקר ביטחון רוחני, הרמוניה והנחת רגל איתנה.

שאלה: איך נרגיש או נגיב כלפי פגיעות - כמו למשל הוצאת דְּבָה, השמצות, רכילות, דיבור זדוני - בגישה רוחנית באמת?

תשובה: כולכם יודעים, התשובה היא לסלוח. אבל לעשות את זה, להיות באמת מסוגל לעשות את זה, זה עניין אחר לגמרי. הסכנה תמיד קיימת שבכוונה הטובה שלך, אתה משכנע את עצמך שסלחת, בעוד שבמציאות אינך עושה דבר כזה. וזה, כמובן, מזיק הרבה יותר מהידיעה שאתה עדיין לא יכול לסלוח, לדעת את חוסר השלמות הזו. אז הצעד הראשון הוא שוב כנות עצמית. השווה את הרגשות האמיתיים שלך למהלך האמיתי שאתה יודע שהוא נכון. בכל העניינים, זה נשאר תמיד הבסיס לטיהור, הצעד הראשון שבלעדיו לא יכול להיות צעד נוסף.

ואז בקש מאלוהים שיעזור לך שוב כדי שיהיה לך מספיק חזון כדי שתוכל לסלוח מכל הלב. ותנסה להתפלל עבור האדם שפגע בך. זה עשוי לגרום לך להתנגדות פנימית בהתחלה, אבל אם תנסה שוב, תוכל סוף סוף לעשות זאת ללא טינה פנימית. יתר על כן, שאל את עצמך: "האם אני באמת רוצה לסלוח?" אז תראה שחלק ממך רוצה לעשות את זה, אבל חלק אחר נהנה לא לסלוח. אם אתה מזהה את זה, יש לך רמז נוסף לגבי האמת של הטבע הנמוך שלך - וזה ידע יקר מפז של הנתיב ההיטהרות. לך עם ההתנגדות הזו אל האל ובקש ממנו לעזור לך. הבן שאינך יכול להשיג את הדבר הפחות טוב ללא עזרתו. החלק שלך צריך להיות רצון טוב לתמיד, חריצות וכנות עצמית מוחלטת.

דבר נוסף שחשוב לא פחות, לא רק כדי לסלוח אלא להתפתחות שלך בכלל, הוא ההבנה ששום דבר לעולם לא יכול לקרות שאינו מבוסס על חוק סיבה ותוצאה. בכך אני לא מתכוון להצדיק את האדם האחר המעורב או לומר שזו נכון. המישהו שלו או שלה עשוי להיות אפילו גדול משלך. והמישהו שלך אולי אינו קשור לכאורה לאירוע שזו התוצאה שלו בזמן הנוכחי. הקשר עשוי להיות עקיף וקשה למצוא אותו. אבל אתה צריך להבין שחייב להיות משהו בך שגרם לכך, בשלב זה או אחר, איזה זרם או גישה שגויים, איזה חוסר שלמות שנשמה שלך שאחראי לאירוע. גם אם הקשר הוא עקיף, הוא עדיין לפי החוק של סיבה ותוצאה. ואם אתה באמת ובתמים רוצה לברר מבלי להתחמק מהאמת - ותבקש מאלוהים בכל לבבך שיעזור לך, תקבל את התשובה. דע שחייב להיות לך משהו ללמוד ותלמד את זה.

אני לא יכול להדגיש מספיק חזק שהרצון צריך להיות בלב שלם, לא רק לבקש מאלוהים פעם אחת בשיוויון נפש. עליך להתמלא ברצון לגלות את הסיבה שבך. אם תתגבר על ההתנגדות לגלות, אם תמשיך להיות ער במשך הימים לקבל לתשובה, בלי מתח, רק להיות מודע, התשובה עשויה להגיע דרך אנשים אחרים או דרך משהו שקראת או משהו שלכאורה לא קשור. פתאום תרגיש הד פנימי ותדע: זו תשובתו של אלוהים. לא נעים ככל שיהיה, זה יהיה שחרור גדול, צעד גדול קדימה; וזה כשלעצמו יקל עליך כל כך לסלוח באמת. אז תוכל לאמץ את האירוע, בידיעה שהוא עזר לך בכיוון למעלה, קדימה, קרוב יותר לאלוהים, לשלמות, לאושר שלעולם לא ניתן לגזול ממך. ללא האירוע הזה, לא היית יכול לגלות את חוסר השלמות שלך וכך היית נשאר במצב הרבה יותר נמוך של מודעות, התפתחות, ולכן גם אושר אישי. כל זה לא חל רק על אירועים מהסוג שציטטת, אלא על כל התקלות. כאשר אתה מגיע לנקודה שבה אתה מאמץ את האירוע הלא נעים עד כה, כי הבנת את טבעו המרפא עבור המיינד, הגוף, הנשמה והרוח שלך, אז השגת הרבה מאוד.

שאלה: בין אילו מערכות יחסים יש מצב קרמתי כמו, למשל, הורים, ילדים, בעלים, נשים, אחיות ואחים? האם זה הולך רחוק יותר מזה?

תשובה: הו, אתה לא יכול לקבוע לזה כלל. ברוב המקרים, ישנם קשרים קארמטיים במשפחה הקרובה אך לא תמיד. יכול מאוד להיות שאין קשר קארמתי עם חלק מבני

המשפחה. ייתכן שזו מערכת יחסים חדשה שניתנה כי היא ממלאת בצורה הטובה ביותר את מטרת חייהם של כל הנוגעים בדבר. וייתכנו מספר מערכות יחסים קארמטיות שאינן בתוך המשפחה של האדם. הם עשויים להתקיים עם אנשים שאדם פוגש במהלך חייו, לפעמים אפילו די מאוחר. לכל זה יש סיבה טובה ומטרה.

שאלה: משמעות השאלה הייתה זו - לא ניסחתי נכון - האם יש חובה קארמטית מחוץ ליחסי הורים או בעל ואישה?

תשובה: אין דבר כזה "מחויבות קארמטית". החובה היא חוק אהבה זה חל על כולם. לא אמור להיות שום הבדל בגישה שלך אם הקשר הוא קארמטי או לא. אתה אפילו לא צריך לדעת על זה. אתה צריך לפעול לפי חוקי אלוהים עם כולם כאחד. אין הבדל שם.

עם זה, חבריי, אעזוב אתכם שוב. ואולי בפעם הבאה לא יהיו כל כך הרבה שאלות, כדי שאוכל לתת לפחות הרצאה קצרה בנושא שאבחר כהתחלה לקורס.

חבריי, אני רוצה לומר לכל אחד מכם, במיוחד לאלו מכם שמוטרדים, לחשוב על העובדה שמה שאתם רואים כעת זו נקודת מבט מטושטשת מאוד, מכיוון שאתם בענן כבד ועבה. בקשו מאלוהים שייתן לכם את הכוח לחדור לענן הזה, לתת לכם לפחות מבט קטן על האמת. אבל הקושי הוא שכשאתם בענן הזה, זה משתק את החשיבה שלכם ואת המאמצים שלכם בכיוון הזה. לעתים קרובות אפילו קשה לגייס את הכוח, את הרצון לחשוב את המחשבות הללו כדי שתוכלו לחדור, בעזרת אלוהים, לעננים שבהם אתם מוצאים את עצמיכם מדי פעם. אבל דעו שאין לכם ממה לפחד ואין לכם ממה להיות עצובים. מלאכי אלוהים נמצאים לנצח בקרבת כל אחד מילדיו של אלוהים החותרים למעלה מתוך רצון כן ואמיתי. לכן, תשמחו בידע הזה, תשמחו כלפי מעלה עם רצון כן באמת. תשמחו שאלוהים כל כך קרוב אליכם, שהאושר יכול להיות הרבה יותר קרוב ממה שאתם חושבים, אם פשוט תסתובבו ותחפשו לכיוון אחר, אם תחפשו בתוכם במקום מבחוץ. היו באלוהים!

תרגום: חווה אילון

Edited by Judith and John Saly

For information to find and participate in Pathwork activities world wide, please write:

The Pathwork Foundation
PO Box 6010
Charlottesville, VA 22906-6010, USA Call: 1-800-PATHWORK, or
Visit: www.pathwork.org

The following notices are for your guidance in the use of the Pathwork® name and this lecture material.

Trademark/Service Mark

Pathwork® is a registered service mark owned by The Pathwork Foundation, and may not be used without the express written permission of the Foundation. The Foundation may, in its sole discretion, authorize use of the Pathwork® mark by other organizations or persons, such as affiliate organizations and chapters.

Copyright

The copyright of the Pathwork Guide material is the sole property of The Pathwork Foundation. This lecture may be reproduced, in compliance with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy, but the text may not be altered or abbreviated in any way, nor may the copyright, trademark,

service mark, or any other notices be removed. Recipients may be charged the cost of reproduction and distribution only.

Any person or organization using The Pathwork Foundation service mark or copyrighted material is deemed to have agreed to comply with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy. To obtain information or a copy of this policy, please contact the Foundation.